

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. ...

Data: ...

Prin contestația nr. 75/23.01.2025, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. ..., formulată de ... SRL, cu sediul în municipiul ..., înmatriculată în Registrul Comerțului sub nr. ..., CUI ..., reprezentată legal prin administrator ..., împotriva documentației de atribuire elaborată de către autoritatea contractantă ..., cu sediul în ..., în cadrul procedurii simplificate, organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect „*Execuție lucrări pentru investiția «AMPLASARE STAȚII DE REÎNCARCARE PENTRU VEHICULE ELECTRICE ÎN ..., JUDEȚUL IAȘI»*”, cod CPV 45310000-3, s-au solicitat Consiliului următoarele:

„1. Suspendarea procedurii de achiziție publică până la soluționarea prezentei contestații;

2. Obligarea autorității contractante la eliminarea/ modificarea caracteristicilor tehnice contestate sau la adoptarea măsurilor de remediere care se impun;

2.1. În situația în care la momentul pronunțării deciziei remedierile nu vor mai fi posibile din cauza stadiul avansat, solicităm Consiliului anularea procedurii.

3. Obligarea autorității contractante la prelungirea termenului de depunere a ofertelor și la continuarea procedurii în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile în materia achizițiilor publice, precum și cu respectarea principiilor consacrate de art. 2 din Legea 98/2016;

4. Obligarea autorității la plata cheltuielilor de judecată”.

Solicitarea de suspendare a procedurii de atribuire a fost respinsă, ca rămasă fără obiect, prin încheierea nr. ... din 30.01.2025, hotărâre ce a fost comunicată către părți prin adresele nr. ... și nr. ... din 03.02.2025.

În luarea deciziei, CONSILIUL, legal investit, a avut în vedere următoarele:

Pe fond, contestatorul prezintă următoarele critici punctuale:

1. Cu referire la cerința caietului de sarcini privind obligativitatea depunerii unui document ce dovedește cunoașterea limbii române, la nivel de cel puțin C1, pentru managerul de proiect și șeful de șantier, indiferent de naționalitatea expertului, petentul susține că cetățenii români nu pot obține un astfel de certificat.

De asemenea, precizează că organizatoarea procedurii nu a indicat certificatele prin care poate fi demonstrată cerința.

Consideră că cerința nu este nici necesară, și nici justificată, astfel că solicită eliminarea acesteia.

2. Pentru temperatura de lucru prevăzută în fișele tehnice, respectiv intervalul cuprins între -35°C și $+70^{\circ}\text{C}$, contestatorul susține că aceste temperaturi nu se regăsesc la nivelul amplasamentului vizat prin proiect, iar în timpul funcționării aceste temperaturi sunt imposibil de atins.

Pentru a nu restrânge liberul acces de participare la prezenta procedură de atribuire, solicită obligarea autorității contractante la modificarea acestei cerințe, respectiv stabilirea unei temperaturi de operare în intervalul cuprins între -30°C și $+45^{\circ}\text{C}$.

Precizează că cerința impusă de organizatoarea procedurii favorizează un anumit operator economic, caracteristicile tehnice fiind specifice stației de reîncărcare ..., importată de operatorul ..., potențial ofertant în cadrul prezentei proceduri.

Raportându-se la dispozițiile Legii nr. 98/2016, petentul invocă restrângerea nelegală a concurenței, precum și faptul că cerința criticată este neadecvată în sensul dispozițiilor art. 172 alin. (3) din acest act normativ.

3. Criticând cerința referitoare la accesul în interior stației, care se regăsește în fișele tehnice nr. 1 și nr. 2, respectiv: *„din față și din părțile laterale, securizat cu cheie, închidere în minim 3 puncte, cu senzori pentru detectarea ușilor deschise”*, pe care o consideră restrictivă, contestatorul solicită eliminarea acesteia, deoarece restrânge liberul acces de participare la prezenta procedură, fiecare producător având modul propriu de acces în interiorul stației de reîncărcare.

Apreciază că, în forma actuală, această cerință nu aduce niciun beneficiu real.

Cerința prin care stația trebuie să fie prevăzută cu uși de acces din toate direcțiile este abuzivă, consideră petentul, precizând că autoritatea contractantă nu a prezentat niciun motiv în susținere. Arată că poziționarea ușilor sau posibilitatea de a accesa anumite componente ale stației printr-o singură ușă sau mai multe este o chestiune pe care o decide producătorul, care o construiește după un model propriu, iar nu ofertanții din cadrul procedurii de atribuire.

Și pentru această cerință menționează existența unui unic operator care importă stații cu această caracteristică, respectiv ... sau firmele din grupul său.

Contestatorul subliniază că amplasarea ușilor de vizitare nu afectează funcționalitatea sau caracteristicile stației de încărcare, iar unicul deziderat al autorității contractante ar trebui să fie acela de a obține echipamente cât mai performante, care să îi asigure nevoile, iar nu acela de a achiziționa un anumit model predefinit de stație.

4. În ceea ce privește cerința referitoare la terminalul POS, petentul redă paragrafele relevante din fișele tehnice nr. 1 și nr. 2, invocă prevederile art. 1 și art. 2 din O.U.G. nr. 28/1999, pe care le consideră aplicabile, și susține că cerința este „*restrictivă, abuzivă, nejustificată și inutilă*”.

Nu există niciun raționament pentru care operatorii să fie obligați a oferta stații de încărcare cu caracteristici care nu sunt necesare.

5. Criticând cerința referitoare la factorul de putere, pe care o consideră abuzivă, contestatorul redă valoarea de $\geq 0,99$ regăsită în fișele tehnice nr. 1 și nr. 2, susținând că niciun echipament electronic de pe piață nu are factor de putere mai mare de 0,99. Majoritatea stațiilor comercializate în piața de profil au factorul de putere de 0,98.

Consideră că organizatoarea procedurii direcționează procedura înspre un anumit unic model de stație de încărcare, ceea ce este nelegal.

6. Cu referire la cerința privind tensiunea de vârf când comutatorul este oprit, petentul redă textul regăsit la pag. 57 din fișa tehnică nr. 1 și pag. 64 din fișa tehnică nr. 2, respectiv „*Tensiunea de vârf când comutatorul este oprit nu va depăși 140% din tensiunea reală de lucru*”, și susține că standardul IEC 61851 tratează aspectele generale de protecție împotriva supratensiunilor și comportamentul tensiunilor, dar nu definește explicit limita de 140% pentru tranziția tensiunii la oprire.

Precizează că această valoare poate proveni din specificații tehnice ale producătorilor sau din reglementări naționale, ori din alte standarde complementare aplicabile.

Arată că un standard obișnuit pentru supratensiuni tranzitorii este între 120% și 150% din tensiunea de lucru, sens în care indică standardele IEC 60664 și IEC 61000-4-5.

Astfel, susține că cerința este restrictivă și nejustificată, deoarece prevede valori peste limitele minimale stabilite de un standard european.

7. În ceea ce privește cerința referitoare la tensiunea de ieșire regăsită la pag. 57/58 din fișa tehnică nr. 1 și pag. 64 din fișa tehnică nr. 2, respectiv intervalul 200V DC – 1000 V DC, contestatorul arată că majoritatea stațiilor de încărcare disponibile pe piață au tensiunea de ieșire în intervalul 150-1000V, iar stabilirea limitei minime nu este justificată, fiind superioară limitei minime a stațiilor de pe piață.

Prin această cerință de natură tehnică, autoritatea contractantă nu face altceva decât să permită accesul în procedură cu un singur model de stație de încărcare, ceea ce este contrar literei și scopului legii, apreciază contestatorul, solicitând obligarea autorității contractante la modificarea intervalului tensiunii de ieșire din 200-1000V în 150-1000V.

8. Cu referire la cerința privind porturile de comunicație, regăsită în fișele tehnice nr. 1 și nr. 2, petentul fragmentul relevant, și susține că fiecare producător prevede propriile porturi interne pentru mentenanță.

Consideră că impunerea unor anume porturi nu aduce niciun beneficiu real beneficiarului, ci doar restricționează participarea în cadrul procedurii.

Astfel, solicită eliminarea acestei cerințe.

9. Redând cerința referitoare la aplicația mobilă din cadrul fișei tehnice nr. 1, autorul contestației subliniază că în același document se menționează că aplicația face obiectul altei proceduri, astfel că orice cerință impusă pentru aplicația mobilă este restrictivă și străină acestei proceduri de atribuire.

Consideră că singura cerință ar fi ca stațiile să se poată integra cu orice aplicație mobilă.

Totodată, precizează că cerința privind afișarea informațiilor în „(...) *minim alte 7 limbi mai des întâlnite*”, fără a indica care sunt aceste limbi, sau regiunile la care se referă, poate reprezenta motiv de neconformitate prin raportare la cerințele autorității contractante.

10. Referindu-se la cerința privind amprenta la sol, de maximum 0,45m², regăsită la pag. 54 din fișa tehnică nr. 1, contestatorul susține că este restrictivă și nejustificată, deoarece din proiectul tehnic nu reiese absolut nicio limitare din punct de vedere al suprafeței pe care va fi amplasată stația de încărcare.

Astfel, solicită obligarea autorității contractante la eliminarea acestei cerințe de natură constructivă.

Cu privire la cerințele criticate, contestatorul subliniază că toate se regăsesc doar de stația de încărcare ..., importată de operatorul ..., potențial ofertant.

Appreciază că unica măsură prin care s-ar putea restabili legalitatea ar fi cenzurarea cerințelor respective și, dat fiind stadiul avansat al procedurii de atribuire, anularea acesteia.

În concluzie, ... SRL solicită admiterea contestației, așa cum a fost formulată.

În drept au fost invocate prevederile Legii nr. 98/2016, cele ale H.G. nr. 395/2016, ale Legii nr. 101/2016, precum și dispozițiile legale menționate în cuprinsul documentului, iar în probațiune au fost solicitate înscrisuri, precum și *„orice alt mijloc de probă a cărei necesitate de administrare va reieși din dezbateri”*. În dovedire au fost atașate înscrisuri.

Prin adresa nr. 1297/10.02.2025, înregistrată la C.N.S.C. sub nr. ..., autoritatea contractantă ... a formulat punct de vedere cu privire la contestația ... SRL, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În cadrul documentului, organizatoarea procedurii răspunde punctual criticilor din cadrul contestației, după cum urmează:

1. Cu privire la critica ce viza prezentarea de dovezi pentru cunoașterea limbii române pentru personalul solicitat, arată că cerința nu există în cadrul documentației de atribuire, ci se regăsește în caietul de sarcini la secțiunea abilități.

Totodată, precizează că abilitatea de a cunoaște limba română a experților din România este diploma de studii. Orice diplomă de studii emisă de o instituție de învățământ din România este dovadă că limba română este cunoscută la nivel minim C1.

2. Combătând critica referitoare la temperatura de lucru, respectiv intervalul cuprins între -35°C și +70°C, susține că autorul contestației nu a indicat de ce este restrictivă cerința, iar critica este neîntemeiată.

De asemenea, precizează că cerința criticată nu este restrictivă, fiind întâlnită la zeci de produse din piață, sens în care exemplifică.

Tot cu privire la această cerință, organizatoarea procedurii arată că a stabilit-o pentru a-și acoperi nevoile, deoarece stațiile de încărcare trebuie să funcționeze pe întreaga perioadă a anului, nu doar primăvara și toamna, sens în care detaliază și prezintă explicații de ordin tehnic pentru temperaturile unei carcase metalice expusă la soare. Menționează că temperaturile din România ating frecvent valori de 40°C, iar carcasa metalică a stației atinge temperaturi de până la 160°C.

Cu referire la standardul EN 61851, menționat de contestator, autoritatea contractantă precizează că acesta nu indică limitări.

Astfel, solicită respingerea criticii, întrucât este justificată, cerința fiind îndeplinită de mulți producători și comercianți.

3. În ceea ce privește cerința referitoare la „*accesul în interiorul stației*”, autoritatea contractantă susține că locația în care vor fi amplasate stațiile de încărcare nu permite, după instalarea acestora, accesul prin spate.

Invocând prevederile proiectului tehnic, precizează că stațiile vor fi amplasate în preajma unor imobile, iar după instalarea acestora, pentru service și întreținere, accesul va putea fi făcut doar prin față și prin părțile laterale.

De asemenea, susține că cerința nu este restrictivă, deoarece pe piață există mai mulți producători ce oferă produse care îndeplinesc cerința.

4. Cu referire la terminalul POS, autoritatea contractantă arată că nu a solicitat ca stația să fie dotată cu POS de plată, ci a solicitat să fie pregătită de producător pentru integrarea ulterioară a unui POS de plată.

Apreciază că autorul contestației confundă POS-ul de plată cu „aparatul de marcat fiscal”, dar între cele două noțiuni sunt diferențe majore, sens în care dezvoltă.

Din punct de vedere al necesității ca în viitor stația să permită și montajul unui POS de plată, cerința este justificată din punct de vedere legal, consideră organizatoarea procedurii.

Astfel, solicită respingerea criticii, pe care o consideră neîntemeiată, întrucât cerința nu este restrictivă, fiind îndeplinită de mai mulți producători și comercianți.

5. Cu privire la critica ce viza factorul de putere, organizatoarea procedurii precizează că a solicitat „*mai mare sau egal cu 0,99*”, și nu doar „*mai mare de 0,99*”, între cele două formulări fiind o diferență importantă.

Susține că această caracteristică se referă la consumul propriu al stației și la pierderile pe care le provoacă.

Subliniază că cerința rezultă din performanța stațiilor, iar datorită evoluției tehnologice din acest domeniu, există mai mulți producători ce

au declarat un factor de putere la intrarea AC $\geq 0,99$, sens în care exemplifică.

6. Pentru critica referitoare la „*tensiunea de vârf când comutatorul este oprit*”, precizează că autorul contestației nu a indicat motivul pentru care critica este restrictivă, iar caracteristica este foarte importantă atât pentru siguranța funcționării stației de încărcare, siguranța vehiculului, cât și pentru siguranța utilizatorilor instalației electrice la care este racordată și stația de încărcare.

Precizează că în IEC 61851-23 comportamentul stației de încărcare la oprirea procesului de încărcare este reglementat pentru a asigura siguranța utilizatorului, a vehiculului electric și a echipamentului. Aceste specificații fiind critice pentru a preveni deteriorarea componentelor electrice sau riscurile pentru utilizatori, sens în care detaliază.

Cerința privind tranziția tensiunii la oprire este reglementată de standardul IEC61851, partea 23, și trebuie îndeplinită de toate stațiile de încărcare, conchide autoritatea contractantă.

7. În combaterea criticii ce viza tensiunea de ieșire, organizatoarea procedurii susține că cerința nu este restrictivă, iar intervalul 200 – 1000 V DC este inclus în intervalul 150 – 1000 V DC.

Arată că toate vehiculele electrice se încarcă în curent continuu la tensiuni de peste 200V DC, iar tendința tehnologică este de a încărca la tensiuni cât mai mari, reducând astfel timpul de încărcare.

Mai arată că nu există vehicule care să încarce la tensiuni sub 200V.

8. Cu referire la critica ce viza porturile de comunicație, autoritatea contractantă susține că a prevăzut un nivel minim, întrucât porturile de comunicație RS485 și RS232 sunt cele mai comune porturi de comunicație serială pentru administrare locală, update-uri software, posibilitatea de integrare cu alte instalații similare.

Totodată, arată că porturile CAN și PLC sunt porturi de comunicație prin care stația comunică cu vehiculul, schimbul permanent de mesaje în timpul unei încărcări făcându-se prin aceste porturi, care sunt strict definite și reglementate prin standardele EN 62196-1/-3 și ISO15118. Orice stație echipată cu conectori conform standardului EN62196-1/-3 pentru încărcarea în curent continuu trebuie să le aibă.

9. În ceea ce privește critica ce viza „*aplicația software*”, organizatoarea procedurii consideră că petentul interpretează cu rea-intenție documentația de atribuire.

Precizează că în documentația de atribuire a prevăzut că aplicația mobilă va face obiectul unei alte proceduri de atribuire.

Susține că oferta va cuprinde și costul platformei software de management și monitorizare prin care UAT să poată gestiona și monitoriza stațiile de încărcare, întrucât acestea vor fi disponibile 24/7 cu acces neîngrădit pentru public. Platforma software trebuie să includă

și aplicația mobilă pentru client, prin care orice utilizator să poată porni și opri o sesiune de încărcare.

Combătând critica privind cele 7 limbi străine pentru afișaj platformă/aplicație de monitorizare, organizatoarea procedurii susține că este o cerință de grafică, sens în care detaliază.

10. Ca răspuns la critica ce viza amprenta la sol a stațiilor de încărcare, autoritatea contractantă arată că cerința a fost determinată de locația în care vor fi amplasate stațiile de încărcare, întrucât poate face investiții doar pe domeniul public/ privat al UAT-ului.

Precizează că a prevăzut un termen de livrare de 6 luni, suficient pentru ofertanți în vederea adaptării/fabricării unui produs care să corespundă necesităților UAT-ului.

În concluzie, ... solicită respingerea contestației ... SRL, iar în probațiune indică dosarul achiziției publice.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. ..., contestatorul a confirmat primirea punctului de vedere al autorității contractante.

Prin adresa nr. 160/12.02.2025, înregistrată la CNSC sub nr. ..., ... SRL a depus la dosarul cauzei dovada cheltuielilor de judecată solicitate, respectiv factura seria RIM nr. 0117 din 31.01.2025, în valoare de 4.000 lei, reprezentând onorariu avocat, precum și ordinul de plată nr. 82 din 12.02.2025, aferent acestei sume.

Dovada comunicării acestei corespondențe și către autoritatea contractantă a fost înregistrată la CNSC sub nr.

În probațiune, prin adresa nr. 1297/10.02.2025, înregistrată la CNSC sub nr. ..., autoritatea contractantă a transmis, pe suport electronic (1 CD), documente din dosarul achiziției publice.

Prin adresa nr. 203/24.02.2025, înregistrată la CNSC sub nr. ..., ... SRL a formulat concluzii scrise prin care a răspuns argumentelor autorității contractante din punctul de vedere, sens în care a reiterat considerente deja prezentate, și a solicitat admiterea contestației, așa cum a fost formulată.

Dovada comunicării către ... a fost atașată.

Prin nota încheiată în data de 06.03.2025, în temeiul dispozițiilor 24 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, completul de soluționare a decis

prelungirea termenului de soluționare a dosarului CNSC nr. ... cu 10 zile, această decizie fiind comunicată autorității contractante prin adresa nr.

....

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. ..., ... SRL a transmis la dosarul cauzei jurisprudență CNSC pe care o consideră relevantă.

Dovada comunicării acestei corespondențe și către ... a fost înregistrată la CNSC sub nr.

Prin adresa nr. 94/28.01.2025, înregistrată la CNSC sub nr. ..., ... SRL a depus la dosarul cauzei, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 210987174/1 din 28.01.2025, eliberată de ..., în cuantum de 20.465,91 lei.

Analizând susținerile și documentele depuse la dosarul cauzei,

Consiliul constată următoarele:

..., în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura simplificată, derulată online în vederea atribuirii contractului având ca obiect „*Execuție lucrări pentru investiția «AMPLASARE STAȚII DE REÎNCARCARE PENTRU VEHICULE ELECTRICE ÎN ..., JUDEȚUL IAȘI»*”, cod CPV 45310000-3, elaborând, în acest sens, documentația de atribuire aferentă și publicând în SEAP, anunțul de participare simplificat nr. ..., conform căruia valoarea estimată a procedurii este 1.023.295,08 lei, fără TVA. Conform cap. II.2.5) din anunț, criteriul de atribuire este „*Cel mai bun raport calitate– preț*”, având următorii factori de evaluare:

- „*Prețul ofertei*” - pondere 60%;
- „*Garanție tehnică a lucrărilor suplimentara ofertată*” – pondere 20%;
- „*Reducerea termenului de execuție a lucrărilor*” – pondere 20%.

Prin contestația din prezenta cauză, ... SRL critică documentația de atribuire întocmită de către ..., sens în care formulează critici punctuale, și solicită cele prezentate în partea introductivă.

Cererea de suspendare a procedurii de atribuire a fost respinsă, ca rămasă fără obiect, prin încheierea nr. ... din 30.01.2025, hotărâre ce a fost comunicată către părți prin adresele nr. ... și nr. ... din 03.02.2025.

Procedând la analiza contestației formulată de către ... SRL, Consiliul reține că aceasta vizează anumite prevederi din cadrul documentației de atribuire, motiv pentru care Consiliul va soluționa contestația în cauză analizând criticile formulate în acest sens de către respectivul contestator, raportat la conținutul documentației de atribuire și la prevederile legale incidente.

Astfel, referitor la criticile formulate de contestatorul ... SRL, la **pct. II.1.1.** din prezenta contestație, Consiliul reține că, în cadrul caietului de sarcini publicat în SEAP, la pag. 8, 9 și 11, autoritatea contractantă a solicitat expres, următoarele cerințe:

„3.4 Personalul Contractantului

SE VOR ASIGURA URMATORII EXPERTI CHEIE:

Rol expert: <i>Manager de proiect/Reprezentant al Antreprenorului</i>	
(...)	(...)
Abilități	<u>Cunoașterea limbii române la un nivel de cel puțin C1, în conformitate cu „Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi”</u>

Rol expert: <i>Șef de șantier</i>	
(...)	(...)
Abilități	<u>Cunoașterea limbii române la un nivel de cel puțin C1, în conformitate cu „Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi”</u>

(...)

Documentele doveditoare se vor prezenta în ofertă **DOAR cu privire la Managerul de proiect și Șeful de șantier, conform celor prezentate anterior”**.

Analizând cerințele citate anterior, Consiliul reține, pe lângă faptul că acestea sunt formulate într-un mod care **nu** este de natură să asigure potențialilor ofertanți o informare completă, corectă, explicită și precisă, conform prevederilor art. 3 alin. (1) lit. z) în coroborare cu prevederile art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016,

că, din formulările uzitate, sus citate, și anume „se vor asigura”, „Cunoașterea limbii române la un nivel de cel puțin C1, în conformitate cu „Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi” și „Documentele doveditoare se vor prezenta în ofertă DOAR cu privire la Managerul de proiect și Șeful de șantier, conform celor prezentate anterior”,

reiese că ofertanții trebuie să prezinte documente, care nu au fost specificate concret de autoritatea contractantă dar care să dovedească, pentru managerul de proiect și șeful de șantier, cunoașterea limbii române la un nivel de cel puțin C1, în conformitate cu „Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi”, fiind lăsat astfel, într-un mod neclar, interpretabil, la latitudinea ofertanților, felul în care să demonstreze îndeplinirea cerinței în discuție.

În acest context, Consiliul nu va reține susțineri ale autorității contractante, de asemenea pline de echivoc și pe alocuri chiar contradictorii, formulate prin punctul de vedere transmis, care indică,

prin conținut, faptul că autoritatea contractantă nu cunoaște cu exactitate propriile cerințe din documentația de atribuire, și anume

*„De altfel, **nicăieri în domentatie nu este indicat ca se depune vreo dovada** ca expertul/expertii romani propuși ar trebui sa o prezinte.*

*Contestatarul a inteles total eronat (contrar evidentei documentației de atribuire) **ca abilitatea trebuie dovedita la nivelul ofertei înaintate**. Daca avea dubii, contestatarul putea formula clarificari fara sa abuzeze de instrumentul contestatiei.*

Pe de alta parte, chiar daca ar fi fost o cerința, este de la sina inteles ca abilitatea de a cunoaște limba romana a experților din romania este diploma de studii. Orice diploma de studii emisa de o institutie de invatamant din Romania este dovada ca limba romana este cunoscuta la nivel minim C1.

Este important de retinut ca operatorul contestatar nu arata de fapt cum ii este ingradit dreptul sa depună o oferta, care este efectiv critica sa, daca are experți din Romania care nu stiu limba romana, sau are experți din romania care stiu limba romana dar nu au cu ce demonstra ?

*In concluzie, **reiteram faptul ca achizitorul nu a cerut la nivelul documentației de atribuire prezentarea nici unei dovezi in susținerea acestei abilitati, si chiar daca ar fi solicitat** pentru experții din Romania **existenta diplomei de studiu emisa de o institutie de invatamant in limba romana este o dovada in sine.***

Consiliul reține ca fiind relevante susținerile contestatorului ... SRL și anume

*„**Practic**, autoritatea contractantă solicită ca ofertanții să depună în cadrul ofertei un document doveditor al cunoașterii limbii române cel puțin la nivel C1, **indiferent de naționalitatea expertului.***

*Or, aeastă cerință nu este nici necesară și nici justificată. **Nu există niciun motiv pentru care autoritatea contractantă ar avea nevoie ca un expert de naționalitate română să fie obligat a deține un certificat de limba română si a demonstra autorității contractante un nivel de cunoaștere al limbii române cel puțin nivel C1.***

*(...). De altfel, **autoritatea nici măcar nu menționează certificatele prin care poate fi demonstrată această abilitate.***

*Pe cale de consecință, raportat la toate considerentele anterioare, Consiliul va admite în parte criticile formulate de contestatorul ... SRL, la **pct. II.1.1.** din prezenta contestație, în sensul că autoritatea contractantă va trebui să analizeze, raportat la necesitățile sale, justetea solicitării cerinței în discuție, criticată de contestator, și, în funcție de concluziile rezultate, fie să elimine respectiva cerință fie să o mențină, temeinic motivat, dar formulată astfel încât, prin conținut,*

să asigure potențialilor ofertanți o informare completă, corectă, explicită și precisă, conform prevederilor art. 3 alin. (1) lit. z) în coroborare cu prevederile art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, astfel încât să nu fie împiedicată, restrânsă sau denaturată concurența sau să nu fie favorizați anumiți operatori economici.

În ceea ce privește criticile formulate de contestatorul ... SRL, la **pct. II.2.1.** din prezenta contestație, Consiliul reține că respectivul contestator nu a reușit să demonstreze, în acest caz, în ce măsură cerința în discuție, respectiv „*Temperatura de lucru: -35°C ~ +70°C**”, este de natură să îl vatăme în depunerea ofertei, respectiv este restrictivă, criticile formulate cu privire la respectiva cerință, în fapt susțineri generice, fiind axate pe simple afirmații, fără fundament probatoriu, cum ar

*„Aceste temperaturi în mod cert nu se regăsesc la nivelul amplasamentului vizat prin proiect și în aceeași măsură nici în timpul funcționării **aceste temperaturi sunt imposibil de atins, iar pentru a nu restrânge liberul acces de participare la prezenta procedură, vă rugăm să obligați autoritatea contractantă la modificarea acestei cerințe, cu stabilirea unei plaje a temperaturii de operare de -30°C ~ +45°C.**”*

sau

*„Această cerință impusă de autoritate favorizează un anumit operator economic, caracteristicile tehnice fiind specifice unui anumit produs, respectiv stației de reîncărcare **Bluesky Energy Technology Model BSEC-82K(A/D)2(CCS)400/1000S** importată de operatorul ..., potențial ofertant în cadrul prezentei proceduri.*

Link fișă tehnică produs: (...)”.

Referitor la astfel de susțineri, Consiliul subliniază că niciunde în legislația în vigoare nu este reglementată obligația autorității contractante de a modifica documentația de atribuire după cum solicită sau propune fiecare operator economic care apreciază că este necorespunzător întocmită, doar pe raționamentul că acest operator nu produce sau comercializează produse care să îndeplinească cerințe astfel cum au fost acestea solicitate în cadrul caietului de sarcini.

Altfel spus, scopul organizării acestei proceduri este executarea lucrărilor de construcții și montaj pentru un număr de 3 stații de reîncărcare pentru vehicule electrice, care să îndeplinească necesitățile autorității contractante, și nu comercializarea unor anumite aparate din portofoliul operatorului economic care a formulat contestația.

Astfel fiind, autoritatea contractantă nu are vreo obligație legală de a modifica documentația de atribuire după voința operatorului economic

care a formulat contestație sau după caracteristicile produselor pe care acesta le comercializează; opțiunea modificării cerințelor impuse operatorilor economici reprezintă un drept al autorității, iar, nu o obligație, Consiliul neputând sancționa autoritatea contractantă pentru exercitarea dreptului său de a nu aduce modificări cerințelor tehnice solicitate, în condițiile în care nu se probează caracterul restrictiv al acestora.

Totodată, Consiliul subliniază faptul că **simpliciter mențiune** a unui alt operator economic, în speță ..., și unui produs comercializat de acesta, respectiv stația de încărcare ..., însoțită de un link către fișa tehnică a produsului respectiv, **nu este echivalentă** cu demonstrarea faptului că **acest operator economic este singurul care comercializează acest produs** și că **numai acest produs are, ca specificație tehnică, temperatura de lucru de -35°C ~ +70°C***, în aceste condiții putând fi o multitudine de operatori economici care comercializează acest produs sau produse similare care au, ca specificație tehnică, această temperatură de lucru solicitată de către autoritatea contractantă.

Mai mult, chiar autoritatea contractantă a identificat și a indicat, prin punctul de vedere transmis, mai multe stații de reîncărcare care sunt în aceeași parametri de funcționare și care nu au legătură cu operatorul economic indicat de către contestator, precum și stații de reîncărcare similare, unde, la specificația tehnică de rigoare, intervalul de temperaturi este chiar mai amplu decât cel solicitat prin prezenta documentație de atribuire, respectiv cu maxima de +75°C.

Consiliul reține că, și prin concluziile scrise, contestatorul ... SRL are aceeași abordare ca și cea prezentată anterior, și anume

*„Cerințele criticate de subscrisa sunt caracteristici tehnice **specifice unui anumit produs, respectiv stația de reîncărcare ... importată EXCLUSIV de către operatorul ..., cu scopul de a favoriza operatorul economic ..., potențial ofertant.***

...

...

...

*Dacă ne uităm la **documentația publicată de UAT Lețcani**, vom vedea ca **în partea desenată**, se regăsește **exact schița acestui produs**, până și poziționarea becuțelor/ indicatorilor luminoși de avertizare și mânerul de deschidere a ușii fiind pe poziția celui produs de ... :*

...

”.

Or, o analiză comparativă atentă a celor două imagini de aparate, prezentate anterior, arată, fără echivoc, faptul că în schița pusă la dispoziție de autoritatea contractantă **nu** se regăsește stația de reîncărcare ..., la care face referire contestatorul ..., deși acesta, prin

anumite susțineri, anterior citate, formulate într-un mod convenabil, propriu, încearcă să inducă această concluzie.

De altfel, prin aceste susțineri, contestatorul ... ignoră faptul că, în cadrul Notei aferentă schiței pusă la dispoziție de autoritatea contractantă, se regăsesc precizate următoarele: „Dimensiunile din desen **sunt orientative se pot modifica în funcție de modelul stației** dar fara a depasi dimensiunea maxima conform fiselor tehnice respectiv 0,45 mp amprenta la sol”.

Pe cale de consecință, Consiliul va respinge ca nefondate criticile formulate de contestatorul ... SRL, la **pct. II.2.1.** din prezenta contestație.

Referitor la criticile formulate de contestatorul ... SRL, la **pct. 3.** (începând cu acest punct, contestatorul schimbă modul de numerotare a criticilor formulate – **n.n.**), pag. 7 și 8, din prezenta contestație, Consiliul constată că subzistă corespunzător considerentele anterioare, cu privire la criticile aferente, în fapt susțineri generice, formulate de contestatorul ... SRL, la pct. II.2.1. din prezenta contestație.

Consiliul reține ca fiind relevante susținerile autorității contractante, formulate prin punctul de vedere, și anume

„Consultantul a verificat oferta existenta pe piața si a constatat ca exista mai mulți producători care oferă aceste variante, ceea ce inseamna ca nu poate fi considerata o condiție restrictiva.

De exemplu, unul dintre cei mai cunoscuți producători europeni, respectiv **ABB, oferă aceasta soluție.**

[https://library.e.abb.com/public/bcafe4d361b74fcbb436ba9325850483/Terra %2054\(HV\) User%20manual EN 002 22-11-2022.pdf](https://library.e.abb.com/public/bcafe4d361b74fcbb436ba9325850483/Terra%2054(HV)%20User%20manual%20EN%2002%2022-11-2022.pdf)

(...)

Acces pe toate patru laturile, **oferă si ...**

<https://ekoenergetyka.com/products/axon-easv/>”.

Pe cale de consecință, Consiliul va respinge ca nefondate criticile formulate de contestatorul ... SRL, la **pct. 3.** din prezenta contestație, respectivul contestator nereușind, prin susținerile sale, să demonstreze, în acest caz, în ce măsură cerința în discuție, care vizează modul de

acces la interiorul stației, este de natură să îl vatăme în depunerea ofertei.

În ceea ce privește criticile formulate de contestatorul ... SRL, la **pct. 4.**, pag. 9 și 10, din prezenta contestație, Consiliul constată că subzistă corespunzător considerentele anterioare, cu privire la criticile aferente, în fapt susțineri generice, formulate de contestatorul ... SRL, la pct. II.2.1. din prezenta contestație.

Și în acest caz, Consiliul reține că respectivul contestator nu a reușit să demonstreze în ce măsură cerința în discuție, respectiv „Pregătire instalare POS: Stația de încărcare va fi pregătită de producător, pentru integrarea în carcasa a unui terminal POS certificat CE, dotat cu modul fiscal, cu posibilitatea de emitere bon fiscal electronic”, este de natură să îl vatăme în depunerea ofertei, criticile formulate cu privire la respectiva cerință, în fapt susțineri generice, fiind axate pe simple afirmații, fără fundament probatoriu, însoțite de secțiuni de prevederi legale citate mecanic în context cum ar fi

„Ordonanța de urgență nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Art. 1. - (1) Operatorii economici care încasează, integral sau parțial, cu numerar sau prin utilizarea cardurilor de credit/debit sau a substitutelor de numerar contravaloarea bunurilor livrate cu amănuntul, precum și a prestărilor de servicii efectuate direct către populație sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale.

Art. 2. - Se exceptează de la prevederile art. 1 alin. (1) încasările efectuate din următoarele activități:

s) serviciile de încărcare a vehiculelor electrice a căror contravaloare se încasează prin intermediul automatelor comerciale exclusiv prin utilizarea cardurilor de credit/debit si/sau a aplicațiilor de tip portofel electronic.

Așadar, din nou, cerința este una restrictivă, abuzivă, nejustificată și inutilă. Necesitatea acestei cerințe este exclusă prin chiar textul legal redat mai sus, impunându-se astfel eliminarea acesteia.”.

Astfel, se poate lesne observa că ... SRL, în realitate, consideră, în opinia sa, că cerința în discuție nu este necesară, fără însă să demonstreze ceea ce era cu adevărat relevant, și anume caracterul restrictiv al acesteia.

Consiliul subliniază încă odată, referitor la astfel de susțineri, că niciunde în legislația în vigoare nu este reglementată obligația autorității contractante de a modifica documentația de atribuire după cum solicită sau propune fiecare operator economic care apreciază că este necorespunzător întocmită, doar pe raționamentul că acest operator nu produce sau comercializează produse care să îndeplinească cerințe astfel cum au fost acestea solicitate în cadrul caietului de sarcini.

Altfel spus, scopul organizării acestei proceduri este executarea lucrărilor de construcții și montaj pentru un număr de 3 stații de reîncărcare pentru vehicule electrice, care să îndeplinească necesitățile autorității contractante, și nu comercializarea unor anumite aparate din portofoliul operatorului economic care a formulat contestația.

Astfel fiind, autoritatea contractantă nu are vreo obligație legală de a modifica documentația de atribuire după voința operatorului economic care a formulat contestație; opțiunea modificării cerințelor impuse operatorilor economici reprezintă un drept al autorității, iar, nu o obligație, Consiliul neputând sancționa autoritatea contractantă pentru exercitarea dreptului său de a nu aduce modificări cerințelor tehnice solicitate, în condițiile în care nu se probează caracterul restrictiv al acestora.

Consiliul reține ca fiind relevante susțineri ale autorității contractante, formulate la pct. (4) din punctul de vedere transmis, susțineri cum ar fi

„ (...) documentația de atribuire nu solicita ca statia sa fie dotata cu POS de plata, ci solicita sa fie pregătită de producător pentru integrarea ulterioara a unui POS de plata.

Deci, nu se solicita ca statia sa aiba POS de plata integrat, ci se solicita ca statia sa fie pregătită de producător pentru integrarea ulterioara a unui POS de plata, pe care achizitorul (cand va avea resursele necesare si daca clientela/cererea va exista) sa poate monta un POS de plata.

(...)

Din punct de vedere al necesitatii ca in viitor statia sa permita montajulșl unui POS de plata, este justificata din punct de vedere legal.

OUG 28/1999 prevede la Articolul 1:

Articolul 1

(1) Operatorii economici care încasează, integral sau parțial, cu numerar sau prin utilizarea cardurilor de credit/debit sau a substitutelor de numerar contravaloarea bunurilor livrate cu amănuntul, precum și a prestărilor de servicii efectuate direct către populație sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale.

(2) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1), denumiți în continuare utilizatori, cu excepția celor care utilizează aparate de marcat electronice

fiscale care potrivit prevederilor art. 3 alin. (2¹) **nu înglobează constructiv dispozitivul de imprimare, au obligația să emită bonuri fiscale cu aparate de marcat electronice fiscale și să le înmâneze clienților. La solicitarea clienților, utilizatorii vor elibera acestora și factură.**

(la 20-07-2019, Alineatul (2) din Articolul 1 a fost modificat de Punctul 1, Articolul II din LEGEA nr. 136 din 12 iulie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 587 din 17 iulie 2019)

(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), **pentru încasările realizate prin utilizarea cardurilor de credit/debit, utilizatorii nu au obligația să imprime/să înmâneze bonuri fiscale cu aparate de marcat electronice fiscale clienților. La solicitarea clienților, utilizatorii pot imprima și înmâna acestora bonul fiscal.** Lipsa bonului fiscal tipărit nu afectează drepturile consumatorilor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, extrasul de cont bancar ținând locul bonului fiscal drept mijloc de probă al achiziției.

Atricolul 2 din aceeași OUG prevede la litera s:

Articolul 2

Se exceptează de la prevederile art. 1 alin. (1) încasările efectuate din următoarele activități:

s) serviciile de încărcare a vehiculelor electrice a căror contravaloare se încasează prin intermediul automatelor comerciale exclusiv prin utilizarea cardurilor de credit/debit și/sau a aplicațiilor de tip portofel electronic.

(...)

Asta înseamnă ca dacă Terminalul POS este dotat cu modul fiscal, nu mai este necesară dotarea echipamentului, a stației de încărcare, cu aparat de marcat fiscal și imprimanta fiscală.”.

Pe cale de consecință, Consiliul va respinge ca nefondate criticile formulate de contestatorul ... SRL, la **pct. 4.** din prezenta contestație.

Referitor la criticile formulate de contestatorul ... SRL, la **pct. 5.**, pag. 10 și 11, din prezenta contestație, Consiliul constată că subzistă corespunzător considerentele anterioare, cu privire la criticile aferente, în fapt susțineri generice, formulate de contestatorul ... SRL, la pct. II.2.1. din prezenta contestație.

Pe cale de consecință, Consiliul va respinge ca nefondate criticile formulate de contestatorul ... SRL, la **pct. 5.** din prezenta contestație, respectivul contestator nereușind, prin susținerile sale (*față de care autoritatea contractantă a prezentat o contraargumentare relevantă la pct. (5) din punctul de vedere*), să demonstreze, în acest caz, în ce măsură cerința în discuție, care vizează factorul de putere ≥ 0.99 , este de natură să îl vatăme în depunerea ofertei.

În ceea ce privește criticile formulate de contestatorul ... SRL, la **pct. 6.**, pag. 11 și 12, din prezenta contestație, Consiliul constată că subzistă corespunzător considerentele anterioare, cu privire la criticile aferente, în fapt susțineri generice, formulate de contestatorul ... SRL, la pct. II.2.1. din prezenta contestație.

Consiliul reține că, prin susțineri cum ar fi

*„In primul rând, menționăm faptul ca Standardul IEC 61851 tratează aspectele generale de protecție împotriva supratensiunilor și comportamentul tensiunilor, **dar nu definește explicit** limita de 140% pentru tranziția tensiunii la oprire.*

Această cerință poate proveni din specificații tehnice ale producătorilor sau din reglementări naționale ori din alte standarde complementare aplicabile. Impunerea strictă a acestui procent ține strict de producător.

Un standard obișnuit pentru supratensiuni tranzitorii este între 120% și 150% din tensiunea de lucru. Intervalul 120%-150% din tensiunea de lucru este un standard obișnuit pentru supratensiuni tranzitorii, **reflectat în** standarde precum IEC 60664, IEC 61000-4-5 și alte reglementări care tratează coordonarea izolației, protecția împotriva supratensiunilor și compatibilitatea electromagnetică. **Limita exactă depinde de categoria echipamentului și de condițiile de utilizare.**

*Cerința este, din nou, una restrictivă și nejustificată, fiind nefiresc a se solicita valori peste **limitele minime stabilite** de un standard european”,*

contestatorul ... SRL nu demonstrează cele susținute, cum ar fi, de exemplu, cele referitoare la intervalul 120%-150%, pe care îl invocă.

*Astfel, din formulările pline de echivoc, uzitate de acest contestator, nu rezultă că intervalul 120%-150%, anterior menționat, este impus în mod clar, punctual, prin standarde precum IEC 60664 sau IEC 61000-4-5, așa cum nu rezultă, fără echivoc, din astfel de formulări, anterior citate, ce anume solicită contestatorul în discuție, respectiv dacă dorește doar eliminarea cerinței în discuție, prin care autoritatea a solicitat o limită maximă de 140% (din susținerile contestatorului nu rezultă că aceasta contravine standardelor sus citate, de altfel nici respectivul contestator nu susține concret acest lucru – **n.n.**), sau dorește înlocuirea acestei limite cu intervalul de 120%-150%, despre care nu a demonstrat că există, impus printr-un anume standard.*

Mai mult, Consiliul reține că, prin formulări uzitate prin concluziile scrise, cum ar fi

*„Dacă autoritatea cere să NU depășească 140% din tensiunea reală, **înseamnă că acceptă depășiri în intervalul 120-140%. Standardul prevede 120-150%.**”,*

contestatorul ... SRL nu numai că reia afirmații nedovedite dar încearcă să inducă și concluzia că autoritatea contractantă acceptă oferte care se raportează la un anumit interval minim-maxim, ceea ce este fals, autoritatea contractantă nesolicitând cerințe legate de un astfel de interval.

Pe cale de consecință, Consiliul va respinge ca nefondate criticele formulate de contestatorul ... SRL, la **pct. 6.** din prezenta contestație, respectivul contestator nereușind, prin susținerile sale, să demonstreze, în acest caz, în ce măsură cerința în discuție, privind tensiunea de vârf când comutatorul este oprit, este de natură să îl vatăme în depunerea ofertei.

Referitor la criticile formulate de contestatorul ... SRL, la **pct. 7.**, pag. 13 și 14, din prezenta contestație, Consiliul constată că subzistă corespunzător considerentele anterioare, cu privire la criticile aferente, în fapt susțineri generice, formulate de contestatorul ... SRL, la pct. II.2.1. din prezenta contestație.

Astfel, Consiliul reține că respectivul contestator nu a reușit să demonstreze, în acest caz, în ce măsură cerința în discuție, respectiv *„Tensiunea de ieșire: • CCS2: 200V DC ~ 1000V DC”*, **care se raportează la un interval de tensiune în care un produs ofertat, prin specificația aferentă, se poate încadra**, este de natură să îl vatăme în depunerea ofertei, respectiv este restrictivă, criticile formulate cu privire la respectiva cerință, în fapt susțineri generice, fiind axate pe simple afirmații, fără fundament probatoriu, cum ar

„(...) majoritatea stațiilor de încărcare disponibile pe piață au tensiunea de ieșire în intervalul 150-1000V. Stabilirea limitei minime a tensiunii de ieșire nu este justificată, mai ales prin prisma faptului că este superioară limitei minime a stațiilor de pe piață.

Din nou, și prin această cerință de natură tehnică, autoritatea contractantă nu face altceva decât să permită accesul în procedură cu un singur model de stație de încărcare, ceea ce este contrar literei și scopului legii.

*Așadar, vă rugăm să dispuneți obligarea autorității contractante la modificarea plajei tensiunii de ieșire **din 200-1000V în 150-1000V**.”.*

Totodată, Consiliul reține ca fiind relevante susținerile autorității contractante de la pct. (7) din punctul de vedere transmis, prin care aceasta a precizat și faptul că „ (...) **intervalul de tensiune solicitat de 200 - 1000V DC este inclus în intervalul de tensiune 150-1000V DC, astfel ca o stație care are declarat prin Fisa Tehnică o tensiune de ieșire între 150 și 1000V DC, (...), este considerată ca îndeplinește aceasta cerința.**

(...) tendința tehnologică sub acest aspect este de a încarca la tensiuni cat mai mari, reducând astfel timpul de încărcare”.

În ceea ce privește criticile formulate de contestatorul ... SRL, la **pct. 8. și 9.**, pag. 14-16, din prezenta contestație, Consiliul constată că

și în acest caz subzistă corespunzător considerentele anterioare, cu privire la criticile aferente, în fapt susțineri generice, formulate de contestatorul ... SRL, la pct. II.2.1. din prezenta contestație.

Pe cale de consecință, Consiliul va respinge ca nefondate criticile formulate de contestatorul ... SRL, la **pct. 8. și 9.** din prezenta contestație, respectivul contestator nereușind, prin susținerile sale (*față de care autoritatea contractantă a prezentat o contraargumentare relevantă la pct. (8) și (9) din punctul de vedere*), să demonstreze, în acest caz, în ce măsură cerințele în discuție, privind porturile de comunicație și aplicația mobilă, este de natură să îl vatăme în depunerea ofertei.

În ceea ce privește criticile formulate de contestatorul ... SRL, la **pct. 9.** (*în mod eronat, contestatorul numerotează acest punct tot cu cifra 9 – **n.n.***), pag. 16 și 17, din prezenta contestație, Consiliul reține că respectivul contestator nu a reușit să demonstreze, în acest caz, în ce măsură cerința în discuție, respectiv „*Amprenta la sol – maxim 0.45m²*”, este de natură să îl vatăme în depunerea ofertei, criticile formulate cu privire la respectiva cerință, în fapt susțineri generice, fiind axate pe simple afirmații, fără fundament probatoriu, cum ar

„Cerința este din nou restrictivă și nejustificată, deoarece din proiectul tehnic nu reiese absolut nicio limitare din punct de vedere al suprafeței pe care va fi amplasată stația de încărcare. Absolut niciun element din proiectul tehnic nu conduce înspre o astfel de concluzie.

Si față de acest aspect autoritatea contractantă a ales în mod nejustificat să stabilească cerințe pentru caracteristici care ar trebui să îi fie absolut indiferente, deoarece proiectul tehnic nu impune nicio restricție în acest sens.”.

Astfel, vizavi de aceste susțineri, subzistă corespunzător considerentele anterioare, cu privire la criticile aferente, în fapt susțineri generice, formulate de contestatorul ... SRL, la pct. II.2.1. din prezenta contestație.

În acest sens, Consiliul evidențiază că, prin susțineri cum ar fi **„Cerința este din nou restrictivă și nejustificată, deoarece din proiectul tehnic nu reiese absolut nicio limitare din punct de vedere al suprafeței pe care va fi amplasată stația de încărcare”**, contestatorul ...

SRL se contrazice prin criticile formulate, întrucât, prin concluziile scrise, acesta a prezentat un printscreen din **proiectul tehnic, partea desenată** (pag. 7), unde este inserată Nota din care au fost citate, anterior, următoarele:

*„Dimensiunile din desen sunt orientative se pot modifica în funcție de modelul stației **dar fara a depasi dimensiunea maxima conform fiselor tehnice respectiv 0,45 mp amprenta la sol**”.*

Pe cale de consecință, Consiliul va respinge ca nefondate criticile formulate de contestatorul ... SRL, la **pct. 9.**, pag. 16 și 17, din prezenta contestație.

În ceea ce privește susținerile contestatorului ... SRL, formulate la pag. 17 din contestație, Consiliul reține că acestea constau în simple afirmații, axate pe următoarele teze și anume

*„Ceea ce este interesant în prezenta procedură este faptul că toate cerințele pe care le-am criticat sunt întrunite în mod cumulativ doar de stația de încărcare ... **importata de operatorul ..., potențial ofertant.***

Probabil cerințele de mai sus, privite singular, se regăsesc și în fișele tehnice ale altor stații de încărcare însă toate, în mod cumulativ, nu corespund niciunei alte stații în afară de cea menționată. Or, acest aspect dovedește faptul că autoritatea contractantă a stabilit în mod intenționat aceste cerințe, dată fiind intenția sa clară de a atribui contractul unui anume operator economic.”,

prin care contestatorul în cauză, **fără a indica, preciza sau argumenta un fundament probatoriu real**, încearcă să determine modificarea documentației de atribuire, în sensul dorit de acesta.

Consiliul subliniază încă odată faptul că **simpla mențiune** a unui alt operator economic, în speță ..., potențial ofertant, și unui produs comercializat de acesta, respectiv stația de încărcare ..., însoțită de un link către fișa tehnică a produsului respectiv, **nu este echivalentă** cu demonstrarea faptului că **acest operator economic este singurul care comercializează acest produs și că numai acest produs întrunește, în mod cumulativ, specificațiile tehnice criticate de contestator**, în aceste condiții putând fi o multitudine de operatori economici care comercializează acest produs sau produse de același fel care au, în mod cumulativ, și specificațiile în discuție.

În aceste condiții, Consiliul precizează că, în conformitate cu art. 12 alin. (1) c.p.c., *„(1) **Drepturile procesuale trebuie exercitate cu bună-credință**, potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege și fără a se încălca drepturile procesuale ale altei părți”* or, în cazul de față, contestatorul ... SRL nu a ținut cont de aceste prevederi în formularea susținerilor generice în discuție.

Astfel, Consiliul subliniază faptul că, raportat la prevederile legale reglementate, contestația trebuie formulată cu respectarea tuturor condițiilor prevăzute de lege, printre care tocmai **motivarea, în fapt și în drept**, care servește la determinarea exactă a obiectului procedurii

administrativ-jurisdicționale, având în vedere principiul disponibilității potrivit căruia judecata are loc în limitele sesizării, **precum și mijloacele de probă pe care se sprijină contestația, altminteri soluționarea contestației ar echivala cu un control efectuat din oficiu de către Consiliu, inadmisibil** în condițiile actualei legislații.

Contestatorul **nu poate însărcina Consiliul** să efectueze o cercetare „**in integrum**” a procedurii de atribuire sau o supraevaluare a ofertelor concurente pe bază de supoziții.

Având în vedere prevederile art. 10 lit. f) în coroborare cu lit. g) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va reține în soluționare faptul că literatura juridică dar și practica judiciară a statuat că în cadrul procesului civil sarcina probei este împărțită între reclamant și pârât, în speță între contestator și autoritatea contractantă, la care se adaugă și rolul activ al Consiliului care, potrivit art. 254 alin. (5) c.p.c, poate ordona administrarea probelor considerate necesare chiar dacă părțile se împotrivesc.

Cu toate acestea, existența rolului activ al Consiliului **nu poate conduce la concluzia că întreaga sarcina a probei ar cădea asupra Consiliului**, ceea ce nu se întâmplă nici măcar în cadrul dosarelor supuse principiului oficialității, sau că nerespectarea dispozițiilor legale cu privire la propunerea și administrarea probelor nu ar avea pentru părți consecințe procedurale.

Pe cale de consecință, în măsura în care partea ce formulează anumite critici, susțineri, nu este solitară în efortul de a proba, aceasta rămâne singura sancționată în caz de eșec, deoarece dacă nu administrează probele care să convingă Consiliul, cu toată eventuala colaborare a adversarului și, în pofida rolului activ al Consiliului, va pierde cauza care face obiectul dosarului iar adversarul va triumfa.

Or, nu este lipsit de relevanță faptul că, deși contestatorul ... SRL a avut oportunitatea de a motiva în sensul precizat anterior, respectivul contestator nu a profitat de o astfel de oportunitate, nefăcând în realitate dovada celor susținute în contestație, coroborat cu dispoziții legale exprese, prin prezentarea unor mijloace de probă legale, verosimile, pertinente și concludente, potrivit principiului de drept „**probatio**

incumbit ei qui dicit, non ei qui negat", astfel încât să demonstreze justetea susținerilor sale în discuție.

În aceste condiții, raportat la toate considerațiile anterioare, Consiliul nu va reține susținerile generice anterior citate, formulate de contestatorul ... SRL, cu privire la operatorul economic ... și la produsul comercializat de acesta, respectiv stația de încărcare

În vederea respectării principiilor transparenței și tratamentului egal, Consiliul va obliga autoritatea contractantă la publicarea în SEAP a modificărilor în discuție, sus precizate, aferente documentației de atribuire, astfel încât acestea să fie aduse la cunoștința operatorilor economici interesați de procedură.

Consiliul subliniază faptul că se impune o reverificare a documentației de atribuire, de către autoritatea contractantă, pentru a vedea dacă sunt necesare și alte modificări ale acesteia, în corelare cu cele reținute de Consiliu, în cadrul considerentelor de mai sus.

Având în vedere toate aspectele de fapt și de drept mai sus evocate, în temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016 cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va admite în parte contestația depusă de către ... SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă ..., în ceea ce privește criticile formulate la **pct. II.1.1.** din prezenta contestație, în sensul că autoritatea contractantă va trebui să analizeze, raportat la necesitățile sale, justetea solicitării cerinței în discuție, criticată de contestator, și, în funcție de concluziile rezultate, fie să elimine respectiva cerință fie să o mențină, temeinic motivat, dar formulată astfel încât, prin conținut, să asigure potențialilor ofertanți o informare completă, corectă, explicită și precisă, conform prevederilor art. 3 alin. (1) lit. z) în coroborare cu prevederile art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, astfel încât să nu fie împiedicată, restrânsă sau denaturată concurența sau să nu fie favorizați unor anumiți operatori economici și, pe cale de consecință,

va obliga autoritatea contractantă la remedierea documentației de atribuire, cu respectarea prevederilor legale și a motivării aferentă prezentei în termen de 10 zile de la comunicare.

Totodată, în temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge ca nefondate celelalte critici formulate în contestația depusă de către ... SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă

Referitor la solicitarea contestatorului privind obligarea autorității contractante la plata de cheltuieli de judecată, Consiliul va reține că, potrivit art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016, „**Consiliul poate obliga, la cerere, partea în culpă, la plata cheltuielilor efectuate pentru soluționarea contestației. Cuantumul, detalierea și documentele doveditoare ale cheltuielilor efectuate sunt prezentate în cerere, care**

trebuie depusă înainte de pronunțarea deciziei de soluționare a contestației”.

Cheltuielile reclamate reprezintă *„onorariu conform contract asistență juridică – Contestație documentație de atribuire – ... – ...”,* în cuantum de 4.000 lei, facturate cu factura RIM nr. 0117, dată emitere 31.01.2025, și achitate cu ordinul de plată lei nr. 82 (...), cod referință 2504304042545000 din 12.02.2025.

Analizând temeinicia pretențiilor contestatorului, referitor la cuantumul cheltuielilor de soluționare solicitate, reprezentând *„onorariu”* avocat, Consiliul apreciază că se impune reducerea onorariului de avocat, care, conform facturii depusă la dosar, însumează 4.000 lei, la suma de 1.000 lei, din următoarele considerente:

Având în vedere faptul că procedura de soluționare este o procedură scrisă, potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, facultativă și gratuită potrivit art. 21 alin. (4) din Constituția României și având în vedere faptul că în speță nu s-au dispus audieri sau depunerea de concluzii orale, rezultă că aceste cheltuieli de soluționare cuprind orice alte cheltuieli pe care partea care a câștigat procesul va dovedi că le-a făcut, cum sunt onorariile de avocat, costul redactării actelor depuse la dosar etc., dar numai cele strict necesare pentru buna desfășurare a soluționării contestației.

Prin angajarea unui apărător nu trebuie să se urmărească împovărarea părților căzute în pretenții, scopul exercitării dreptului la apărare fiind acela de a se valorifica pretențiile aleagate, iar nu suplimentarea cheltuielilor de soluționare.

Potrivit prevederilor art. 68 din Legea nr. 101/2016 coroborat cu art. 451 alin. (2) c.p.c., *„Instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă motivat partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit disproportionat în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei. Măsura luată de instanță nu va avea niciun efect asupra raporturilor dintre avocat și clientul său”* și, ținând seama de serviciile prestate de ... – CABINET DE AVOCAT, prin avocat titular ..., analizând prin prisma textului reprodus cererea de plată a sumei de 4.000 lei, reprezentând *„onorariu”* avocat suportat de contestator cu

ocazia soluționării contestației sale la Consiliu, apreciază că respectiva sumă nu este justificată.

Astfel fiind, raportat la volumul de muncă pe care l-a presupus redactarea criticilor formulate și la admiterea în mică parte a acestora, Consiliul urmează a reduce quantumul sumei pretinse cu titlu de cheltuieli de soluționare la 1.000 lei, față de care autoritatea contractantă va fi obligată la plată către contestator.

Consiliul va da eficiență dispozițiilor art. 451 alin. (2) c.p.c. coroborat cu art. 68 din Legea nr. 101/2016, în sensul că va reduce onorariul de avocat, considerând că prin aceasta nu se intervine în convenția încheiată de contestator, în calitate de client, și avocatul lor, pentru că în acest fel ar fi încălcate dispozițiile art. 1270 Cod civil.

De asemenea, se apreciază că nu se aduce atingere nici dispozițiilor Legii nr. 51/1995, potrivit căroră avocații sunt liberi ca, prin înțelegere cu clienți lor, să stabilească onorarii, întrucât Consiliul nu face altceva decât să stabilească, în cadrul raportului juridic procesual civil, cheltuielile de soluționare, astfel că, prin aplicarea dispozițiilor art. 68 din Legea nr. 101/2016 raportat la art. 451 alin. (2) c.p.c., Consiliul nu cenzurează contractul de asistență juridică, ci doar stabilește în mod corespunzător quantumul cheltuielilor de soluționare, în raport de munca depusă de avocat, complexitatea cauzei, valoarea pricinii, proporționalitatea onorariului față de volumul de munca presupus de pregătirea apărării în această cauză.

Raționamentul anterior se regăsește atât în motivarea **Deciziei nr. 3/2020** pronunțată de **Înalta Curte de Casație și Justiție** în dosarul nr. 2.412/1/2019 prin care Curtea a stabilit că *„În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 488 alin. (1) din Codul de procedură civilă, motivul de recurs prin care se critică modalitatea în care instanța de fond s-a pronunțat, în raport cu prevederile art. 451 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra **proporționalității cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul avocaților**, solicitate de partea care a câștigat procesul, **nu se încadrează în motivele de casare** prevăzute de art. 488 alin. (1) din Codul de procedură civilă”* cât și în Hotărârea Curții de Apel București nr. **1284/2020** pronunțată la **09.09.2020** în dosarul nr. **3751/2/2020**.

Referitor la munca depusă de avocat, s-a constatat că, în acest stadiu procesual, volumul de muncă al avocatului, presupus de pregătire a apărării, a constat în formularea respectiv redactarea unei contestații și a unor concluzii scrise, înaintate prin e-mail și în original, astfel, în opinia Consiliului este inechitabil ca, la aprecierea onorariului ce se cuvine avocatului, să nu se aibă în vedere și munca depusă de acesta în raport cu pregătirea sa profesională.

Pentru aceste considerente, Consiliul apreciază că reducerea onorariului de la 4.000 lei la 1.000 lei, este mai mult decât suficientă, fiind în concordanță cu elementele mai sus arătate, respectiv gradul de

complexitate a cauzei, criticile admise în mică parte, și, nu în ultimul rând, munca depusă de avocat, în condițiile art. 451 c.p.c., contestatorul fiind îndreptățit să solicite cheltuielile de soluționare, care, în ceea ce privește onorariul de avocat, în prezenta cauza, poate fi diminuat de către Consiliul, în condițiile art. 68 din Legea nr. 101/2016 coroborat cu art. 451 alin. (2) și art. 453 alin. (2) c.p.c.

Dispoziția art. 451 c.p.c. care reglementează posibilitatea părții căreia i s-a admis cererea să solicite părții în culpă cheltuielile de judecată, este în concordanță și cu jurisprudența CEDO conform căreia un reclamant poate obține rambursarea cheltuielilor sale de judecată în măsura în care li s-au stabilit realitatea, necesitatea și caracterul rezonabil.

Pentru aceste motive
în baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Admite în parte contestația depusă de către ... SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă ..., în ceea ce privește criticile formulate la **pct. II.1.1.** din prezenta contestație, în sensul că autoritatea contractantă va trebui să analizeze, raportat la necesitățile sale, justetea solicitării cerinței în discuție, criticată de contestator, și, în funcție de concluziile rezultate, fie să elimine respectiva cerință fie să o mențină, temeinic motivat, dar formulată astfel încât, prin conținut, să asigure potențialilor ofertanți o informare completă, corectă, explicită și precisă, conform prevederilor art. 3 alin. (1) lit. z) în coroborare cu prevederile art. 154 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, astfel încât să nu fie împiedicată, restrânsă sau denaturată concurența sau să nu fie favorizați unor anumiți operatori economici și, pe cale de consecință,

obligă autoritatea contractantă la remedierea documentației de atribuire, cu respectarea prevederilor legale și a motivării aferentă prezentei în termen de 10 zile de la comunicare.

Respinge ca nefondate celelalte critici formulate în contestația depusă de către ... SRL în contradictoriu cu autoritatea contractantă

Obligă autoritatea contractantă ... la plata sumei de 1.000 de lei către ... SRL, reprezentând cheltuieli efectuate pentru soluționarea contestației.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

**Complet de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice:**

Consilier de soluționare

...

PREȘEDINTE

...

Consilier de soluționare

...

Redactat practicaua deciziei

...

Redactată în 4 (patru) exemplare originale, conține ... pagini.